

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro hilari, fideli perseuerantiq[ue] baiulatione crucis tribulationum cum
Christo, & pro plena perfecta[ue] egressione extra seipsum
omne[m]q[ue] creaturam, Precatio XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

simum oppleuerat animum grauisima hæc filio tuo irrogata ignominia, dum tã confusiue, tam crudeliter tamq̃ vilissimè tractaretur & cum ponderoso crucis ligno tamquam socius furum & princeps, latronum educeretur extra urbem celeberrimam, in qua multis antea signis & doctrinis gloriose emicuerat. O quàm libentissimè & desideranter nimium tibi, si licuisset aut potuisses grauisimum hoc crucis pondus & opprobrium pro eo sustulisses. Quam etiam citissimè pro eo mortem ipsam subijisses, si hoc ei placuisse cognouisses. Sed quod corpore pro eo ferre nequibas, mente fidelissimè pertulisti. Nemini enim amatorũ sic ad cor introijt dolor eius, sicut amanti animæ tuæ, quæ præ omnibus electis & Dei filijs ipsam feruentius amauit, ideoq̃ amplius compassa est & afflicta. Pro vniuerso autem hoc mœre ore tuo & cordis dolore laudo, benedico & gratias ago tibi, milliesq̃ saluto, Amen.

Pro hilari, fidei perseverantiq̃, baiulatione crucis tribulationum cum Christo, & pro plena perfectaq̃, egressione extra seipsum omnemq̃, creaturam. Precatio XIII.

O Miseratrix miserorum, & dulcis consolatio afflictorum, & promptissima in omni necessitate adiutrix pupillorum, gloriosa cœlorum regina virgo Maria: etiam si ex acerbissimo ob filij tui flagellationem, coronationem & iniquam ad mortem condemnationem concepto dolore, penè exhausta & viribus esset desituta, nihilominus ob flagrantissimum tuum erga eum amorem, viribus resumptis, totum perseverantiq̃ animo fideliter, licet moestissimè & cum ingratissimabili spiritus angustia eũ subsecuta es, & ad mortẽ usq̃ adhæxisti, cunctas quoque eius passiones & misérias in te perfectissimè transformasti profundissimeq̃ iraprestiti: fac gloriois tuis meritis ac precibus o serenissima Virgo me pariter sponte cum nato tuo hilariterq̃ in humeros leuare crucem pœnitentiæ & tribulationis, atque eandem fideliter ac perseveranter ferre post ipsum. Primitus autem cum eò plenè perfectèq̃ fac me exire non modo tumultus, turbationes & frequentiam hominum, verum etiam omnimodo meipsum, extra omnem nimirum proprietatem, sensualitatem, & extra omnem illicitum erga creaturas amorem: denique libera ac tranquilla mente extra omnem quoque internam & spiritalem consolationem & sensibilem gratiam: nec non extra omnia in quibus meipsum quero plus quam nudum Dei honorem, dilectionem & voluntatem. Porro sic Dei gratia tuoque pio iuuamine totaliter me & omne quod purè Deus non est egressus, hilariter in humeros suscipiam, fideliterq̃ portem crucem Domini quarumcunq̃ afflictionum ipso permittente, mihi occurrentium, vnde cunq̃ veniant siue ab hominibus, siue à maligno spiritu, siue à culpis & defectibus proprijs, cuncta libenti animo ingentiq̃ cum gratitudine, de manu Domini excipiam, voluntarium me viuuntq̃ instrumentum exhibeam, sine vlla optione totum ipsi me offerens & resignans, quo quicquid sibi visum fuerit, nec non quicquid ab æterno mecum agere in perpetuum constituit & præordinauit in me & de me perfectissimè ad æternam gloriam suam compleatur, vt cum dilecto nato tuo gratum Deo Patri iam sacrificium, ipsiusq̃ immenso erga me amori pro modelo meo respondeam, abnegando nimirum & resignando penitèns memetipsum, ac eidem in me operandi plenam faciendo copiam & potestatem.

Quapropter ex totis animæ meæ medullis obsecro te benedicta & potentissima inuentrix gratiæ, præfulgida cœli regina, impetra mihi fidelissimam constantiam

& fortitudinem constantissimamq; fidelitatem, qua ad extremum vsque spiritum nunquam me Deo amantissimo subducam aut subtraham, nunquam ab eo recedam neque in cruce, neque in morte, nec in afflictione qualicumq;: immo nec à cruce vnquam abfolui petam, sed pati eam feruentissimè desiderem, quoad Domino visum fuerit: sed neq; terrenam vllam nec spiritalem quæram consolationem, quæ mihi crucem aut mollire possit, aut minuere. Deniq; nullam aliã hinc mercedem appetam, nisi vt ad Dei cedat honorem, gloriam & laudem, atque vt illi soli placeam, Amen.

Actio gratiarum pro acerrimo ac multiplici mœstitia, quæ mitissima Christifera Virginis anima contorta fuit, obsuriosam & inuē secundam nudationem, rigidissimam super cruce extensionem, crudelissimam manuum & pedum perforationem vnici filij sui.

T H R E N O S XIV.

Pientissima ac benignissima Domina, purissima & sacratissima Deipara virgo, totius pietatis & misericordix visceribus plena, represento nunc cū multis pijs animæ meæ lachrymis & singultibus cordi tuo virgineo inexplicabilem illum acerbissimū dolorem, quo velut amarissimo absynthio inebriata fuisti, dū indicibili cum tristitia & angustia ad ignominiosum supplicij locū filium laboriosissimè præ debilitate virium subsecuta aut potius concomitantium piarum mulierum manibus velut penè mortua prouecta, aut sæpius adiuta, eidem lasso & exhausto sceleratos illos carnifices vinum acidum & corruptum myrrha sefelletq; permixtum præbere conspexisti, cum in derisionem, tum in eius maiorem afflictionem & cruciatum, quo liuidi & furiosi illi canes quam essent in eum amaro ac virulento corde, manifestè prædebant, quando ne vnumquidē membrū in eo impunitum relinquere desudabant. Eia dulcissima virgo, quomodo amaricatum est tunc os cordis tu suauissimum, cum apponeretur ori eius poculum hoc acerbissimum. Quanta mœroris & angustix totam te quoq; illic corripuit acerbitas, dum tāta cum rabie & inclementia à crudelissimis illis canibus sibi vestes vulneribus agglutinatas abstrahi, ad cutem vsq; ignominiosè detegi, & omni circumspiciente plebe in conspectu acerrimorum hostium & illusorum suorum cum magno ibidem eum stare rubore & tremore coram intuita es, omnium factum opprobrium & abiectioem. O quàm graui tunc virgineum cor tuum mordebatur dolore: o quot sanctarum lachrymarum fontes profuderunt pudicissimi oculi tui, dum benedictam & sanctissimam carnem illam, quàm ita dulciter de Spiritu sancto concepisti, & nouem mensibus in utero aluisti, & tam delectabiliter lacte virginali potasti, & tam crebro in tuo castissimo reclinasti sinu, amplexans & genas deosculans, labijsq; labijs imprimens, dum eam inquam iam (si fortasè illum antea nudum non vidisti) aut si vulgi præssura præpedita etiamnum fuisti, in cruce es visu contemplata, vulneribus aded scatentem, aded sanguine pollutam, aded liuidam, aded laceratam & deformatam, nunc quoque in oculis impudicissimorum ipsum deridentium & blasphemantium detectam, adeoq; nudatam, vt ne quidem illi adesset quo verenda sua sancta contegeret.

O quàm immensus quoque tunc hisce tuis mœroribus affluxit angustiarum & dolorum impetus, dum oculis tuis, vt piè creditur, etiam carnalibus cernereres dulcissimo nato tuo in frigida petra residenti, ferocissimorum leonum manibus concluso, innumeris blasphemijs, exprobrationibus & iniurijs exposito, frigore quoque obrigescenti, stratum mortis præparari cum rapidissimo furore raptum,

dor-

Matt. 27.

Luc. 1.

Psal. 11.